

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

certè in hoc exemplo furti, & homicidii, & similibus potest, quod non potest in casu mox dicendo n. 11.) Ratio est, quia secus obligaretur iterum tuum peccatum ritè absolutam confiteri, ita de Lugo *disp. 19. de Pœn. à num. 652.* apud quem id latius lege.

9. Quod dictum est, intelligere etiam debet (ut id hac occasione non omitam) quando in eodem indivisibiliter actu adest duplex specie malitia? Si quis v.g. habens votum castitatis, contra castitatem peccet, cum duas malitias specie diversas contrahat, nempe fornicationis v. g. & fractionis voti, hoc est, contra virtutem castitatis, & contra virtutem Religionis, potestne separatim has malitias confiteri?

10. Quid secundò, quando in eodem actu est duplex numero malitia, ut si quis uno ictu occidat duos homines, potest ne dicere: *Occidi hominem, & deinde, hominem occidi: Peccavi contra votum, & deinde, peccavi per fornicationem contra castitatem.*

Respondeo, non posse in prima Confessione: posse in secunda, si bona fide processum fuit, & sic explicari malitia in secunda Confessione potest; atque hæc propter rationes modò num. 8. allatas,

11. Est enim diligenter advertendum in his casibus, & in prædictis n. 8. aliisque similibus intelligi, quando in secunda Confessione declarari potest una malitia sine mentione alterius, ut potuit in casu dicto *distis num. 7. & 8.* & etiam in casibus dictis num. 9. & 10. At si in prima Confessione (quamvis bona fide) dixisti, te puellam violata-

Tambur. de Præcept. Eccles.

se, quam tamen tu violaveras violenter, non fatis in secunda Confessione explicares tuum peccatum, si diceres: *ego fui violentus in quandam personam;* nam fuisse violentum in personam aliquam, cum potuisset esse, vel circa honorem, vel circa personam, vel circum familiarem, non explicares turpem congressum factum cum violentia, qui constituit propriam speciem stupri; & idèd tunc, & in similibus non separatim, sed simul est Confessori in secunda Confessione declaranda, quando per accidens erit, quod bis ob necessitatem explicandi tuum peccatum, idem Confessioni subdatur.

CAPUT XIX.

De peccatis ex ignorantia, vel ex conscientia erronea.

1. **S**I cum culpa mortali non vis scire, hoc esse peccatum, non vis v. g. scire hodie esse diem festum, & cum possis inquirere, non inquiris, & sic illum non servas, peccas mortaliter per ignorantiam, quam vincibilem, seu culpabilem appellamus; si verò probè sciens esse festum, adhuc illum non servas, peccas item mortaliter, ut ex se constat.

2. Quæro jam, an in utroque hoc casu sufficienter sic constitearis; *Missæ non interfui die festivo?*

Respondeo. Sufficienter, sive enim culpabiliter ignarus, sive sciens Missam omitas, semper contra cultum DEI ab Ecclesia præceptum peccas; unde

R

unde

unde utraque est eadem species peccati contra Religionem : hinc si occidisti hominem putans culpabiliter esse *feram*, vel eundem occidisti cognoscens, esse hominem, potes sic fateri : *occidi hominem*, & sic in similibus.

3. Non dissimili modo, si Titius v. g. putat, aliquod esse peccatum, quod certè peccatum non est (quo pacto dicitur habere conscientiam erroneam) & illud committit, contrahit speciem peccati, quam putat : quare si putat, hodie esse vigiliam, illamque nihilominus non servat, peccat mortaliter ex conscientia erronea. Pari modò si Cajus v. g. scit hodie esse vigiliam, quæ re ipsa est, illamque non servat, certè, ut ex se patet, peccat mortaliter contra præceptum à se cognitum ; sed dice, utrumque tum Titium, tum Cajum sic legitime confiteri posse ; *Violavi præceptum Jejunij, seu in vigilia de præcepto non jejunavi*. Ratio est jam insinuata, quia peccatum, quod existimatur tale, & peccatum, quod est tale, non differunt specie morali, cum ex intentione operantis voluntas feratur in idem objectum.

4. Est tamen notandum, in tribus casibus ignorantiam, vel conscientiam erroneam esse declarandam.

Primò, quando videndum est, an ob ignorantiam ponatur quis in proximo periculo peccandi : ut si quis copuletur v. g. feminae nolens scire, vel scire culpabiliter nolit, an ea uxorata sit, an monialis &c. quia tunc ponit se in periculo committendi adulterium, vel sacrilegium &c.

Secundò, quando cognosci debet, an peccatum sit excommunicatione, vel censura, vel reservatione affectum ; hæc siquidem sunt compositæ delictis, quæ in se talia sunt : quare si tu putans, Petrum esse clericum, cum ipse clericus non sit, peccasti quidem, si illum, suadente diabolo, percussisti, sed tamen in excommunicationem non incidisti.

5. Tertio, aperienda est conscientia erronea, quando Confessor cognoscere debet tuum ipsum peccatum : si enim tu puer putans esse hodie diem jejunij, non jejunasti, fatearis autem hoc modo : *Jejunium in die vigilia non servavi* Confessor, qui te puerum esse videt, judicabit, te non peccasse, quia puer ad jejunium ab Ecclesia non obligatur : dicas igitur in hunc ferè modum : *Cum putassem, me obligatum ad servandam vigiliam, illam tamen non observavi*.

CAPUT XX.

Secreta.

1. **Q**uod Confessio secreta esse debet ex parte Confessoris, res est nota nimis, & infra suo loco magis explicabitur : An autem ex parte penitentis obligetur hic Confessionem suam secretè apud Confessarium deponere, diximus supra satis *cap. 4. à numer. 14.* cum loqueremur de Confessione per interpretem,

CA.